

lyainak — mint amilyen pl. az, hogy senkinek több jogosítottsága nem szabad, hogy legyen e téren, mint amennyi ezzel lehetővé teendő kötelessége, stb.

Végül meg kell jegyeznünk, hogy W. L. a család intézmény-mivoltát csak bizonyos eszmei relációnak a tagjai közt még való fennálltához köti s a tiszta (nem vagyoni) családjogot ennél fogva úgy határozza meg, hogy az a házassági életközösség tartama alatti személyiségi kötelmek joga; — ami bizonyára vitára fog alkalmat adni közte és azok közt, akik a házasság lényegének a személyes kapcsolat, az életközösség megszűnte után való teljes felbomlását tagadják.

IRODALOM.

Kuncz Ödön dr. egyetemi ny. r. tanár: **A magyar kereskedelmi és váltójog.** Harmadik bővített és átdolgozott kiadás. I. rész 1. fele: A kereskedő vállalata, I. rész 2. fele: Kereskedelmi társaságok. 839 oldal. Grill, 1937.

Már az előszó hangsúlyozza, — nyilván a szerző tanári jellegére tekintettel — hogy a mű nem tankönyv, hanem kézikönyv. Ha azonban erre a könyvre azt mondjuk, hogy kézikönyv, még keveset mondtunk. Olyan kézikönyvről van szó, mely nemcsak a kereskedelmi jogot, hanem az azt érintő mellékjogokat is bőven tárgyalja.

Aki Kuncz Ödönt ismeri, tudja azt, hogy a jogtudományok valóságos élő enciklopédiája, ki a tudomány magaslatain éppen olyan biztossággal jár-ke, mint a gyakorlati élet ösvényein és útain, vezessenek azok akár egy nagy vállalat központi irodájába, akár egy megszorult kereskedő egyezkedési tárgyalásainak helyszínére. Kuncz ebben a művében mindazt a sokfelé ágazó jogi tudását és gyakorlati ismeretét könyve szolgálatába állítja. A mű nemcsak a kereskedelmi törvény jogi és gyakorlati magyarázata, hanem a törvény tételeivel vonatkozásba hoz minden olyan lehetőséget, melyre a tételes jog nem terjeszkedik ki.

Igy „A kereskedő vállalata” cím alatt az üzletet mint a forgalom tárgyát, mint vagyonszösszeséget és mint a jogok és kötelességek hordozóját tárgyalja, majd az üzlet védelméről szólva kitér a végrehajtási- és csődjog hiányaira és az üzletet, mint dologi forgalom tárgyát az eladás, öröklés, haszonélvezet, bérlet, zálog és végrehajtás tárgyaképen külön-külön elemzi. A K. T.-ben olyan röviden érintett könyvek vezetéséről szóló §-ok Kuncznál szinte testet öltenek és a könyvek vezetésének, a leltár és mérleg felállításának módjáról, a könyvek bizonyító erejéről és a bizonyítás módjáról szóló fejezetek plasztikusan közlik

a kereskedővel, amit etekintetben a jogról és a jogászokról, amit a kereskedelmi gyakorlatról kell tudnia. A vállalat jelzők. a tisztességtelen verseny és a kereskedelmi munkajog viszonyai a könyvnek ugyanilyen tökéletes fejezetei. Mindezt az I rész 1. feléről.

A mű I. részének 2. fele a kereskedelmi társaságokat tárgyalja. Tökéletes és befejezett monográfia. Tömör és kifejező modorában 500 oldalon tárgyalja ezt a tárgykört, irodalmi utalásokkal és a bírói gyakorlat összefoglaló ismertetésével. E könyv foglalja magában az alkalmi egyesülést (konzorcium, szindikátus), a kartel külső és belső problémáit, a konszernt és válfajait is. Mind e kérdéseket jogösszehasonlító és jogpolitikai nézőpontok figyelembevételével, úgy, hogy az olvasónak nemcsak részletes tudományos és gyakorlati felvilágosítást ad, hanem a szükséghez képest az idegen jogrendszerek szabályaiba és alapelveibe is betekintést nyújt.

Kuncz erős debatteri egyénisége e műben is kifejezésre jut és bizonyára lesznek olyanok, akik egyik-másik állásfoglalását elfogultnak vagy egyoldalunak fogják tartani, azonban ezek a részletek sem oly mérvűek, hogy a mű értékét csökkentenék.

Részletes ismertetést a műről annak terjedelme miatt nem lehet adni. Legyen elég az, hogy ez a két kötet olyan dús tárháza az ismereteknek és olyan rendszeres összefoglalása mindennek, ami a kereskedelmi jogot érinti, hogy örömmel és bizalommal várjuk a többi kötetet.

P. T.

Polgári eljárási jog. A Jogi Hírlap döntvénytára. Ismerteti: *Dr. Sárffy Andor* kir. kúriai bíró, egyetemi magántanár, a m. kir. igazságügyminisztérium magánjogi ügyosztályának vezetője. Budapest, 1937. A Jogi Hírlap kiadása. — Ez a döntvénytár a harmadik perjogi esetgyűjtemény, mely az 1933 IX. 1-től 1936 IX. 1-ig terjedő idő bírói gyakorlatát tartalmazza és egyúttal erre az időre a Jogi Hírlap mutatója is. Az esettár túlmege a szokásos döntvénygyűjtemények keretein. Nem csak az eseti döntéseknek rendszeres, a törvény szerkezete szerinti összegyűjtése, csoportosítása, hanem igyekszik az egyes fejezeteken és címeken belül is az odatarozó döntéseket rendszerbe foglalni, egymás között összefüggést létesíteni, úgy hogy az egyes címeken belül is a szöveg összefüggő és folyamatos, szinte egy eljárásjogi tankönyv, a három évi újabb joggyakorlatot feldolgozó pótkötetének látszik. Nem elégszik meg a döntés rövid fejének indokolás nélküli közlésével, mely az olvasóban a ki-elégítetlenség és a nyugtalanság érzését kelti, ha nem tudja el-találni a döntés logikai felépítését, indokolását és a törvény rendszerével való összefüggését. Röviden minden döntésnél ott